

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ژباړه: ولي

۱۲ دسمبر ۲۰۱۱

ډیر ترویج او ډیر تبلیغ

ای. میشترا

د کمینترن له اسناد و څخه

(لومړی برخه)

پانګوالي یوازې د خپلو بانکونو او تر استونو، د خپلو محکمو، قانون او پوځي قطعاتو او د مالي ځواک او حکومتي دستگاه له لارې خپله واکمنتیا نه ساتي. پانګوالي همدا ډول د دې واقعیت پر اساس حکومت کوي چې د تبلیغ او ترویج لپاره تقریباً نا محدوده وسایل او امکانات لري. بنوونه او تعلیم او روزنه، علم او هنر، کتابونه او ورځپانې، رادیو، سینما او تیاتر، دا ټول هره ورځ د واکمنې طبقې عقاید د ولسي پرګنو په ذهنونو کې تزریقوي. دا ټول کوښښ کوي چې د ستم خپلو زیارکښو زړونه او ذهنونه خپل لورې ته راوکارې، منحرف یې کړي، تر برید لاندې یې ونیسي او تر خپلې ولکې لاندې یې راولي. فاشیستي دیکتاتورۍ دا تبلیغ تر نهایی درجې پورې تیز کړی دی. د دې دیکتاتورۍ ټول سازونه په همغږي توګه یو آواز غږوي او فاشیستي تبلیغي وزارتونه هم خپله بد آواز ه موسیقي په اوچت غږ وهي.

زموږ ډیری ملګري په خطرناک ډول لیوالتیا لري چې د خپلو دښمنانو تبلیغ او ترویج ته کم ارزښت ورکړي. هغوی د تبلیغ او ترویج چارې ثانوي ګڼي او د دې موضوع د پوهیدو توان نلري چې په اوسني شرایطو کې دقیقاً دا موضوع ډیره شدیدې او متمرکزې پاملرنې غواړي. دا د کمونیستي ګوندونو یوه ټاکنوکی دنده ده چې په ورځني توګه د خپلو عقایدو په تبلیغ سره په نوي ډول د فاشیزم په وړاندې مقابله ته ودریږي، هغه فاشیزم چې د هر ډول ښکاره او پټې وسیلې په کارولو سره کوښښ کوي د ولسونو د ذهنونو مالک شي. تبلیغ او بیا هم تبلیغ، د ولسونو تر منځ زموږ د عقایدو د رسولو لپاره د هرې شونتیا کارونه او د دې لپاره چې په فاشیزم ګرکه شوی فضا کې زموږ د نظراتو وړمه ولګیږي، د فاشیستانو او فرمیستانو د استدلالونو سره زموږ مقابله د هر وخت په پرتله اوس د کمونیستي ګوندونو مهمه دنده جوړوي. د ځپوونکو فاشیستو او جګړه مارو په وړاندې د یوې بریالي مبارزې او د

ر فرميسټانو د ويجارونکو توهماتو په وړاندې د يوه بريالي بريد لپاره، يوه ډيره مهمه مخکني اړتيا زموږ دتبليغاتو کمى او کيفي رغاونه ده چې بايد د زياتو کتابونو، زياتو جزوو، زياتو ورځپاڼو، ښه کتابونو، ښه جزوو او د ښو ورځپاڼو د خپرولو له لارې تر سره شي.

ترويج او تبليغ بايد څه منځپانگه ولري؟

شونى ده چې د دې پوښتنې بيا راپورته کول، هغه پوښتنه چې په کراتو ځواب شوى، بى گټې ښکاره شي. خو له هغه ځايه چې په عمل کې زموږ ځينې ملگري تبليغ او ترويج سره غلطوي او ځينې فکر کوي چې تبليغ بايد دا مهال ځنډې ته کيږدو څو ترويج ته لاره خلاصه شي، نو دې پوښتنې ته د لنډين ځواب يو ځل بيا رايادوو. لنډين چې د پلخاند لخوا د وړاندې شوي تعريف په اړه خبرې کړي، داسې ليکي:

«مونږ (د پلخاند او د کارگرانو د نړيوال غورځنگ د ټولو رهبرانو سره) تر اوسه فکر کاوه، يو مروج چې مثلاً د وزگارتيا پر موضوع باندې خبرې کوي بايد د کرکيچ پانگواليزه منځپانگه توضيح کړي، په نننۍ ټولنه کې د کرکيچ حتمي رامنځته کيدنه وسپيري او دا تشرېح کړي چې نننۍ ټولنه بايد څنگه په حتمي ډول په يوې سوسياليستي ټولنې بدله شي او.... لنډه دا چې هغه بايد «ډيرى آيده گانې» عرضه کړي؛ هومره ډيرې چې يوازې به نسبتاً لږ شمير کسان ورباندې پوه شي. خو يو مبلغ چې د همغې موضوع په اړه خبرې کوي د توضيح لپاره داسې يو واقعيت انتخابوي چې د هغه مخاطبان په پراخه ډول هغه وپيژني او ورته متمايز وي. د ساري په توگه د ولبرې له امله د يو وزگار کارگر د کورنۍ مرگ، زياتيدونکى فقر او ... او د دې واقعيت په کارولو سره «پرگنو» ته يوازې د يوې ايدې د وړاندې کولو لپاره خپل ټول کوښښ کاروي، يعنې د ثروت د زياتيدنې او د فقر د زياتيدنې تر منځ د احمقانه تضاد ايدو. مبلغ به کوښښ وکړي د ولسونو تر منځ د دې ښکاره بى عدالتۍ په وړاندې د خلکو قهر او نارضايتي راپاروي او د دې تضاد بشپړه توضيح به مروج ته پرېږدي.

ترويج او تبليغ بايد د يو بل بشپړونکي وي. هيڅ يو نه بايد د بل په بيه سپک وگڼل شي او نيايد يو د بل پر ځاى وکارو. که ځينې ملگري انگيري کله چې مونږ د خلکو دموکراتيکو آزاديو لپاره نيغ په نيغه تبليغ کوو نو ضروري ده چې دا ترويج او تبليغ د پرولتاريا د ديکتاتورۍ لپاره محدود کړو، دا ملگري په اشتباه کې دي (همدا ډول هغه کسان هم تپروتنه کوي چې فکر کوي بى له دې شعار څخه چې «ژوندى دى وى د پرولتاريا ديکتاتورى!» نشو کولای د مهمو غوښتنو لپاره تبليغ وکړو). آيا د دې اړتيا ليدل کيږي چې د متحدې جبهې د جوړولو او د ولسونو د جبهې د سازماندهۍ او د ولسونو تر منځ د لارې پيدا کولو په موخه په خپلو تبليغاتو کې له کمونيزم څخه يو څه کم وغږيو؟ بر عکس، بايد د کمونيزم په اړه، د شوراگانو د قدرت په اړه او د خپلو اصولو په اړه لا زياتې خبرې وکړو. خو يوازې په مناسبو شرايطو کې بايد د ولسونو بلاواسطه تجربې، اړتياوې او غوښتنې د خپل تبليغ د پيل ټکۍ وگرځو او بايد پوښتنو ته په رڼتوب او ژوندي توگه بى له دې چې دا پوښتنې په اوږدو کړو وړو توضيحاتو او د تيوريکو پيچيلو موضوعگانو په راپورته کولو سره لا پيچيلۍ کړو، ځواب ووايو. خو په ورته وخت کې بايد خپل سياست توضيح کړو او د هغه دلايل روښانه کړو. د هغه راتلونکى بايد انځور کړو او ښکاره کړو چې څرنگه دا سياست د پرولتاريا د ديکتاتورۍ لپاره زموږ له مبارزې سره تړاو لري. په تبليغي کار کې د پرگنو د ملموسو مسايلو، له هغه مسايلو څخه چې د چاوډيدونکو توکو حکم لري او د ولسونو لخوا نيغ په نيغه د پوهيدنې وړ دي، کار اخلو؛ لکه د ولبرې له امله د يو وزگار کارگر مړينه، د طبقاتي محکمې د مرگونې حکم په څير مسايل او.... مونږ پر دې مسايلو ټينگار کوو په داسې حال کې چې عمداً له ډيرو نور مسايلو څخه چې رسوايي يې کمه

ده، په سادګۍ تيريزو، خو په ورته وخت کې په خپل ترويج کې ښکاره کوو چې د ولېرې له امله د يو وزگار کارګر مړينه او ورته پېښې په هيڅ ډول تصادفي نه دي، بلکې د پانګوالۍ يوه عارضه ده او د داسې پېښو د بې پايه تکرار مخه يوازې هغه وخت نيولې شو چې پانګوالي نابوده او سوسياليزم آباد کړو.

مونږ بايد د دې بد او بې معنۍ عادت څخه چې ټول شيان په يوه تبليغي ويناپاڼه او مقالې کې ځای په ځای کړو او خپل ټول استدلالونه او غوښتنې په هغه کې کتار کړو، ډډه وکړو. مونږ د داسې ويناپاڼو او مقالو سره آشنايي لرو چې له پيله تر پايه له استدلالونو او غوښتونو ډکې دي خو د ولسونو د وپېښولو او هڅونې په ځای په ډير احتمال هغوي بیده کوي. په تبليغي ويناپاڼو او مقالو کې مونږ ټول شيان پر يوه واحد اند متمرکزوو خو په تبليغي کار کې خپل تر له هر اړخه وپالو. البته کيدای شي ولسونو ته ډير مطالب ووايو، خو د يو مبلغ هنر دا دی چې وکړای شي په هره شيبه کې هغه څه ووايي چې له ټولو زيات اغېزناکه وي، يوازې هغه مطالب ووايي چې په هماغه شيبه کې وکړای شي بې له تفصيلي استدلال څخه ولسونه ولسوي او راپاڅوي. زموږ د فرانسوي ملګرو دا شعار چې «شتمن اړ کړی چې بيرته يې درکړي» په تبليغ کې د مهارت ځلاندتيا ښکاره کوي. دا شعار د ورځې په شان ولسونو ته روښانه دی. هغه شعار چې تفصيلي او اوږدو توضيحاتو ته اړتيا ونلري د ولسونو په ذهن کې نفوذ کوي، د بشپړو استدلالونو پرته هغوي متقاعدوي، او دننه انګار يې په لمبو بدلوي.

خو مونږ تل په توضيحي کار کې اعلامو چې اړتيا ده لا مخې ته لاړ شو او ووايو چې يوازې د پرولتاريا ديکتاتوري، يوازې شورايي ځواک کولای شوي د زيارکينانو اړتياوې د تل لپاره پوره کړي او نيمګړتياوو ته پای ورکړي. دا وخت پراخه ولسي پرګنې د دې ايډي په وړاندې شکمن يا ان منفي فکر لري او زموږ ترويج او تبليغ به ورته د دې ايډي منل آسانه کړي. نو مونږ بايد تل ترويج او تبليغ د يو بل بشپړونکي کړو، په سمه د هغوي تر منځ اړيکه ټينګه کړو، دواړو ته تکامل ورکړو او بډايه يې کړو.